

[Svend Nielsen.]

et Forslag skulde der være 75 pCt. Majoritet, og man gik endog saa vidt, at man sagde, at Procenten skulde beregnes paa Grundlag af samtlige stemmeberettigede. Arbejdsgiverforeningens Synspunkter sejrede ganske vist ikke helt, men der blev dog indføjet to Paragraffer, som der i allerhøjeste Grad er Utilfredshed med inden for de faglige Organisationer — jeg tænker her paa §§ 7 og 8.

I § 7 bestemmes det, at for saa vidt Forligsmanden stiller et Forslag, som kun omfatter et enkelt Fag, skal, for at Forslaget kan forkastes paa almindelig Vis, det vil sige for at Forslaget kan forkastes med en Forkastelsesprocent paa 50, 75 pCt. af Medlemmerne have deltaget i Afstemningen, og for hver Procent Stemmedeltagelsen er mindre end 75, skal Forkastelsesprocenten tilsvarende forhøjes med $\frac{1}{2}$ pCt. Det vil altsaa sige, at deltager der kun 65 pCt. af Medlemmerne i en Afstemning om et saadant Forligsmandsforslag, skal der 55 pCt. til for at kunne forkaste det.

Jeg føler Trang til at spørge dette høje Tings Medlemmer, om man paa noget Tidspunkt har tænkt sig eller i Fremtiden kunde tænke sig at byde andre Organisationer en tilsvarende Afstemningsordning. Mig bekendt har ingen af Regeringspartiets ærede Folketingsmedlemmer paa noget Tidspunkt blot antydnet, at man kunde tænke sig tilsvarende Afstemningsordning inden for Slagteriforeningerne og inden for visse andre Organisationer af lignende Art. Hvorfor i al Verden er det blot Arbejderbevægelsens Organisationer, der skal prakkes en saadan Afstemningsordning paa, naar man inden for andre Organisationer, hvor man dog ogsaa behandler Problemer vedrørende Medlemmernes økonomiske Forhold, udmærket kan klare sig med almindelig kendte Afstemningsformer?

Og saa et Par Bemærkninger om § 8. Det er den saakaldte Sammenkædningsbestemmelse, hvorefter det tillades Forligsmanden at stille Forslag omfattende alle Fag, der er berørt af Overenskomstssituationen. Denne Bestemmelse muliggør baade Anvendelse af Urafstemning og kompetent Forsamling, men ogsaa her gør nøjagtig det samme sig gældende. En saadan Ordning har heller ingen ansvarlig Folketingsmand

tænkt sig at byde nogen anden Organisation, for i sin Konsekvens betyder den Ordning, at et bestemt Fag kan have afgørende Indflydelse paa et andet Fags Overenskomstforhold, saaledes som vi har været Vidne til ved forskellige Lejligheder. Kunde det høje Ting tænke sig at gennemføre en Lov eller en Udvidelse af en eller anden gældende Lov, hvori det bestemtes, at f. Eks. Københavns Barbermestre skulde afgøre Forholdene for Sukkerroedyrkerne paa Lolland-Falster? Næppe nogen af det høje Tings ærede Medlemmer kunde tænke sig en saadan Ordning gennemført, og jeg er overbevist om, at Sukkerroedyrkerne paa Lolland-Falster vilde meget have sig frabedt, at et andet Erhvervs Udøvere skulde være bestemmende over de Beslutninger, man agtede at træffe i sine Organisationer dernede.

Denne Paragraf, Sammenkædningsparagraffen, betyder ogsaa, at det er overordentlig vanskeligt for de smaa Fag at faa deres Interesser fremmet under de forskellige Overenskomstsituationer, man er inde i.

Vi mener derfor, at der er al god Grund til at tage en saglig Drøftelse af disse Spørgsmaal i Udvalget. Naar man tager Loven op til Revision, vil det efter vor Formening være paa sin Plads, at man ogsaa tager de Ting op til Drøftelse, hvormed der er meget stærk Utilfredshed i Arbejderkredse.

Vi tilstræber, som alle andre gør det, en rolig Udvikling paa Arbejdsmarkedet, men vi tror ikke, at man fremmer en rolig Udvikling ved at gennemføre Særbestemmelser over for Fagforeningernes Medlemmer. Vi tror tværtimod, at saadanne Særbestemmelser altid vil være en Kilde til Utilfredshed og altid vil være en medvirkende Aarsag til, at der hersker unødvendig Irritation, og ingen kan være tjent med, at man ikke undersøger Mulighederne for at fjerne saadanne Irritationsmomenter.

Vi staar afgjort paa det Standpunkt, at baade af Hensyn til Befæstelsen af Demokratiet og af Hensyn til en rolig Udvikling er det paakrævet, at Arbejdernes Medbestemmelsesret knæsættes i den Lovgivning, der tilsigter at regulere Forholdene Parterne imellem. Vi nærer ingen som helst Ængstelse for, at man ved at knæsætte Arbejdernes Medbestemmelsesret skulde være medvirkende til at fremme Anarki. Jeg tror, som jeg allerede har gjort gældende, at det